МЕСЕЧНИК „НАЦИЈА” – СУСРЕТ СРБИЈЕ И ЕВРОПЕ БЕЗ ШТАПА, БЕЗ ШАРГАРЕПЕ

Заједничка судбина Европљана

Пред на-ма је пр-ви број ме-сеч-ни-ка „НА-ЦИ-ЈА”.

Пи-лот број, тре-ба-ло би ре-ћи.

Лист је ре-зул-тат ини-ци-јал-не ита-ли-јан-ско-срп-ске са-рад-ње, уз бу-ду-ћи фран-цу-ски и ен-гле-ски огра-нак ко-ји ће до-го-ди-не пре-ра-сти у из-да-ња овог месечника на тим ве-ли-ким европ-ским је-зи-ци-ма. Затим следе, планирано је, руски и грчки делови ове европске мреже. Реч је о пр-вом та-квом про-јек-ту у срп-ском и европ-ском ме-дијском про-сто-ру. Кон-цеп-ту-ал-но, ор-га-ни-за-ци-о-но и су-штин-ски овај про-је-кат од-ра-жа-ва ону иде-ју Евро-пе за ко-ју, ве-ру-ју осни-ва-чи листа, вре-ди жи-ве-ти и бо-ри-ти се. Иде-ју Евро-пе ко-јој већ при-па-да-мо без-број-ним сво-јим по-ко-ле-њи-ма, сво-јим по-ре-клом, успо-ме-на-ма и на-да-ма, име-ном и иде-а-ли-ма, сво-јом вер-но-шћу и жр-твом, и за ко-ју нам ула-зни-цу не мо-же ове-ра-ва-ти ни-ка-кав без-лич-ни тех-но-би-ро-кра-та, бри-сел-ски или ва-шинг-тон-ски, све-јед-но.

Стран-ци су у Ср-би-ји ду-го ку-по-ва-ли, за сит-ниш, са-мо но-ви-на-ре. За-тим су по-че-ли да ку-пу-ју но-вин-ске ку-ће, да га-се ли-сто-ве и пра-зне тр-жи-ште за сво-ја ли-цен-цна из-да-ња, у ко-ји-ма нам до-но-се сво-је за-тво-ре-не вред-но-сне си-сте-ме,

го-то-ве иде-о-ло-ги-је, есте-ти-ке, по-гле-де на свет, где ми мо-же-мо на-пре-до-ва-ти нај-ви-ше до ран-га ма-сов-них по-тро-ша-ча у гло-бал-ном су-пер-мар-ке-ту. Узми или оста-ви. У оба слу-ча-ја, до-бро би-ти не-ће.

„НАЦИЈА", ме-ђу-тим, су-шта је су-прот-ност све-му то-ме. Она пред-ста-вља су-срет Ср-би-је и Евро-пе без шта-па, без шар-га-ре-пе, до-сто-јан-ствен и с ува-жа-ва-њем. Во-ђе-на је све-шћу о за-јед-нич-кој суд-би-ни, отво-ре-но-шћу за раз-ли-чи-то и пра-вом на сво-је. На-ши европ-ски парт-не-ри у овај про-је-кат ула-зе као у *за-јед-нич-ко де-ло*, сно-се-ћи и све ри-зи-ке. По-ла ма-те-ри-ја-ла увек ће нам сти-за-ти из Евро-пе, у раз-ме-ни, по-ла из-вор-но пра-ви срп-ска ре-дак-ци-ја и исто-вре-ме-но га ша-ље у раз-ме-ну. То је жив и отво-рен си-стем, ко-ји ће се раз-ви-ја-ти, усавршавати, расти.

Лист ће оку-пља-ти ауто-ре ме-ђу-соб-но раз-ли-чи-те на-ци-о-нал-но, вер-ски, кул-тур-но, иде-о-ло-шки, ге-не-ра-циј-ски, по-е-тич-ки. Чвр-сто ће их је-ди-њи-ва-ти јед-на иде-ја, је-дан сан и је-дан за-вет: Евро-па као ве-ли-ка отаџ-би-на сло-бод-них европ-ских на-ро-да, у сво-јој пу-ној ве-ли-чи-ни у про-сто-ру и вре-ме-ну. Евро-па ин-те-грал-на, без нео-сно-ва-ног сво-ђе-ња само на За-пад, без ис-кљу-чи-ва-ња или ста-вља-ња у тре-ћи план ње-ног пра-во-слав-ног и сло-вен-ског де-ла. Европ-ска Евро-па.

Са-вез или је-ди-ње-ње европ-ских на-ро-да, да-кле, ни-су и не мо-гу би-ти спо-р-ни. Да-на-шња Европ-ска Уни-ја би-ће ов-де из-ло-же-на кри-ти-ка-ма, че-сто оштрим, упра-во за-то што је ди-ја-ме-трал-на су-прот-ност та-квој ве-ли-кој европ-ској за-јед-ни-ци. Та би-ро-крат-ска струк-ту-ра, по-ста-вље-на на-гла-вач-ке – гра-ђе-на по-чев од тр-жи-шта и де-мо-ни-је нов-ца, а не од је-ди-њу-ју-ће иде-је, ду-ха, кул-ту-ре, исто-ри-је и бу-дућ-но-сти (из ко-јих би при-род-но про-и-за-шло и за-јед-нич-ко тр-жи-ште) – по-ти-ре су-ве-ре-ни-те-те и иден-ти-те-те европ-ских на-ро-да, обез-ли-чу-је их и својом болесном идеологијом оне-мо-гу-ћа-ва да пру-же от-пор ја-сној пер-спек-ти-ви соп-стве-ног иш-че-зну-ћа. ЕУ ли-чи на брод у ко-ји ће нас све укр-ца-ти, ми-лом или си-лом, а он-да кљу-че-ве и кор-ми-ло пре-да-ти не-е-вроп-ским го-спо-да-ри-ма. Та-ква струк-ту-ра са-мо је упра-вљач-ки ин-стру-мент ко-јим се олак-шава кон-тро-ла над европ-ским на-ро-дима од стра-не са-мо-зва-них свет-ских вла-да-ра. Ре-фе-рен-ду-ми у Фран-цу-ској и Хо-лан-ди-ји пред-ста-вља-ју од-го-вор европ-ских на-ро-да на пи-та-ње шта ми-сле о да-љој пло-вид-би та-квим бро-дом.

„НА-ЦИ-ЈА" не-ће сво-јим чи-та-о-ци-ма на-ме-та-ти још је-дан „нај-бо-љи од свих све-то-ва", али ће их стал-но под-сти-ца-ти да до-бро раз-ми-сле о све-ту у ка-квом жи-ве и да се бо-ре за онај у ка-квом би же-ле-ли да жи-ве. Ако вам та-ко од-го-ва-ра, овај

нео-бич-ни ме-сеч-ник схва-ти-те као баш онај глас ко-ји је то-ли-ко не-до-ста-јао у буч-ној мо-но-то-ни-ји срп-ске и европ-ске ме-дија-ске сце-не. Ако је име до-и-ста суд-би-на, а је-сте, он-да име на-шег ли-ста мо-же-те, не гре-ше-ћи, чи-та-ти тро-ја-ко:

Евро□па (сло-бод-них европ-ских) **НА□ЦИ□ЈА**.

Евро□па (као јед-на) **НА□ЦИ□ЈА**.

(И) **Евро□па** (и) **НА□ЦИ□ЈА**.

До-вољ-но про-сто-ра за све пра-ве Евро-пља-не?

До-бро-до-шли. **<**

Бра□ни□слав Ма□тић

(Јун 2005)